

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.12.2018 r.
COM(2018) 796 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY
EUROPEJSKIEJ (SZCZYT STREFY EURO), RADY, EUROPEJSKIEGO BANKU
CENTRALNEGO, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-
SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW**

W kierunku wzmocnienia międzynarodowej roli euro

1. WPROWADZENIE: EURO JAKO SYMBOL JEDNOŚCI, SUWERENNOŚCI I STABILNOŚCI

W deklaracji rzymskiej z 2017 r.¹, przyjętej z okazji 60. rocznicy podpisania traktatu rzymskiego, wskazano na potrzebę wzmocnienia Unii Europejskiej. Przywódcy państw UE podkreślili w szczególności, że UE powinna stać się silniejszym podmiotem na arenie międzynarodowej. Musi być bardziej odporna na globalne wstrząsy, mieć większy wpływ na kształtowanie polityki na świecie i skuteczniej przyjmować na siebie zobowiązania międzynarodowe.

W orędziu o stanie Unii z września 2018 r. przewodniczący Juncker podkreślił strategiczne znaczenie euro w tym kontekście i wezwał do podjęcia działań mających na celu zapewnienie pełnej roli euro na arenie międzynarodowej: „[D]o przyszłego roku powinniśmy również zwiększyć rolę euro jako waluty międzynarodowej. Euro ma zaledwie 20 lat, a przebyło już długą drogę, pomimo krytyk, które mu towarzyszyły. Stało się drugą najpowszechniej stosowaną walutą na świecie, z którą powiązane są w różny sposób waluty 60 krajów. Musimy jednak zrobić więcej, aby nasza wspólna waluta mogła w pełni odgrywać swoją rolę na arenie międzynarodowej”.

W ciągu dwudziestu lat istnienia euro stało się znakiem siły gospodarczej Europy i symbolem Europy na świecie. 340 milionów obywateli Unii codziennie używa banknotów i monet euro w 19 państwach członkowskich strefy euro. Europejczycy uważają euro za jeden z głównych symboli Unii Europejskiej². Dziesięć lat po kryzysie finansowym na świecie struktura europejskiej unii gospodarczej i walutowej została znacznie wzmocniona, a poparcie społeczne dla euro jest ponownie wysokie³. Z czasem coraz bardziej widoczne stają się praktyczne korzyści wynikające ze wspólnej waluty: stabilne ceny, niższe koszty transakcji dla obywateli i przedsiębiorstw, bardziej przejrzyste i konkurencyjne rynki oraz większa wewnątrzunijna i międzynarodowa wymiana handlowa. Dzięki wspólnej walucie Unia pozostaje najbardziej zintegrowanym obszarem gospodarczym na świecie, który oferuje sprzyjające inwestycjom warunki.

Zmiany sytuacji na świecie zawsze miały pewien wpływ na głębszą integrację gospodarczą i walutową w Europie, w tym na decyzję o przejściu na wspólną walutę. Zaburzenia na rynkach walut pod koniec lat 60. ubiegłego wieku spowodowały, że szefowie państw lub rządów Wspólnot Europejskich zwrócili się wówczas do Rady o przygotowanie planu ściślejszej integracji walutowej. Efektem tych prac było opublikowanie w 1970 r. raportu Wernera⁴, w którym przedstawiono ambitny plan osiągnięcia unii gospodarczej i walutowej. Raport ten opierał się na założeniu, że kursy wymiany wobec dolara amerykańskiego utrzymają się na stabilnym poziomie. W dniu 13 sierpnia 1971 r. prezydent Stanów Zjednoczonych Richard Nixon postanowił jednak zawiesić wymienialność dolara amerykańskiego na złoto, a tym samym jednostronnie

¹ [Deklaracja rzymska](#) przywódców 27 państw członkowskich oraz Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej.

² Standardowe badanie Eurobarometr 89: <http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/instruments/STANDARD/surveyKy/2180>

³ Badanie Flash Eurobarometr 473: Ogólne poparcie dla naszej wspólnej waluty wróciło do najwyższego notowanego poziomu. Według najnowszego badania Eurobarometr 74 % obywateli strefy euro uważa, że euro jest dobre dla UE. https://ec.europa.eu/info/news/eurobarometer-2018-nov-20_en

⁴ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/pages/publication6142_en.pdf

zakończył stosowanie systemu sztywnych kursów walutowych, który istniał od II wojny światowej.

Wydarzenia te spowodowały, że **Europa musiała wziąć odpowiedzialność za swój los i zdecydowała o dalszych działaniach na rzecz wprowadzenia wspólnej waluty (u której początków leżały mechanizmy kursowe⁵), co ostatecznie nastąpiło w dniu 1 stycznia 1999 r.** Jednocześnie zdefiniowano wspólne ramy zarządzania gospodarczego, za pomocą których państwa członkowskie koordynują swoje polityki i przyjmują wspólne obowiązki.

Od momentu wprowadzenia 20 lat temu euro jest drugą co do ważności walutą międzynarodową:

- Jeśli chodzi o rolę euro jako **środka przechowywania wartości**, euro stanowi około 20 % portfela międzynarodowych rezerw zagranicznych banków centralnych.
- Przedsiębiorstwa i rządy zagraniczne wykorzystują euro do **emisji długu**. Do końca 2017 r. ponad 20 % emisji długu na rynkach międzynarodowych było denominowane w euro.
- Euro stało się powszechnie akceptowaną walutą, w jakiej dokonuje się **płatności międzynarodowych**. W 2017 r. około 36 % wartości transakcji międzynarodowych zostało zafakturowanych lub rozliczonych w euro, natomiast około 40 % – w dolarach amerykańskich.
- **Okolo 60 krajów⁶ na świecie posługuje się euro, będzie się nim posługiwać lub powiąże swoją walutę z euro.** Euro jest główną walutą referencyjną dla większości krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego, mniejszych krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa oraz dla 14 krajów strefy afrykańskiego franka CFA⁷. Przyjęcie euro przez kolejne państwa członkowskie Unii Europejskiej – wynikające ze zobowiązania traktatowego (które nie dotyczy jedynie Danii i Zjednoczonego Królestwa) – przyczyni się do zwiększenia znaczenia wspólnej waluty.

Pozycja euro jako waluty międzynarodowej nie wróciła jeszcze jednak do sytuacji sprzed kryzysu finansowego⁸. Na przykład w 2007 r., czyli przed kryzysem, wolumen emisji długu zagranicznego denominowanego w euro osiągnął wartość szczytową na poziomie 40 %, natomiast obecnie wynosi nieco ponad 20 %, podobnie jak w 1999 r.

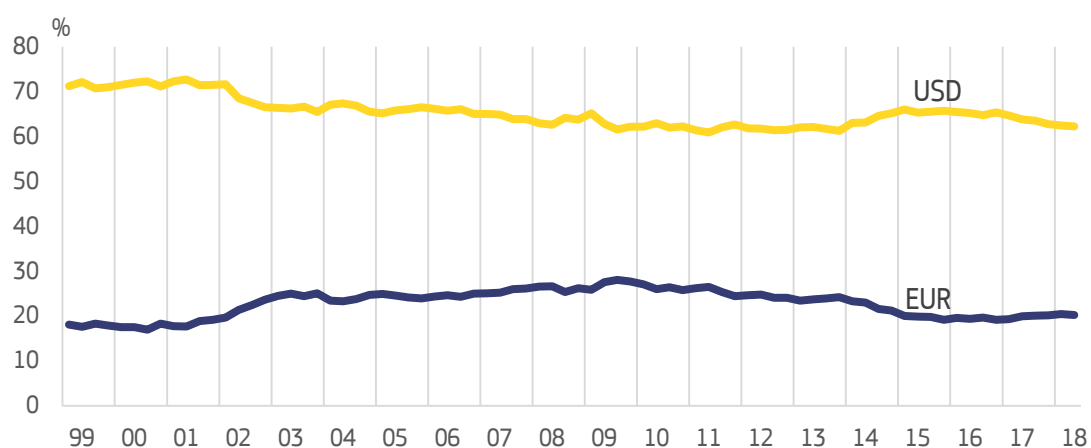
⁵ Aby dowiedzieć się więcej na temat historii euro (w tym na temat tzw. mechanizmu „węza w tunelu” i mechanizmu kursowego ERM), Zob.: https://ec.europa.eu/info/about-european-commission/euro/history-euro/history-euro_en

⁶ W tym terytoriów zależnych.

⁷ Frank CFA jest nazwą dwóch walut, jakimi posługują się niektóre kraje Afryki Zachodniej i Środkowej. Waluty te są gwarantowane przez francuski skarb państwa i powiązane z euro.

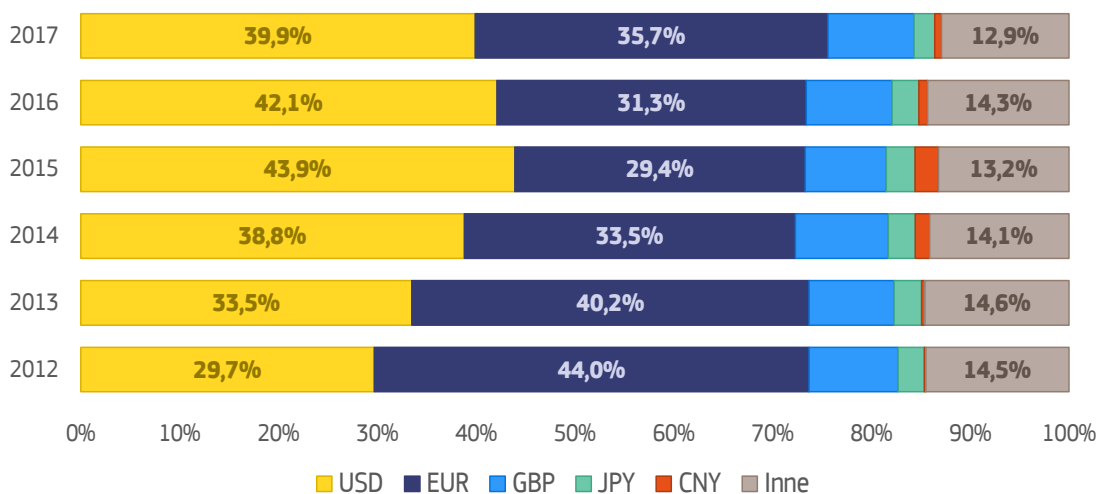
⁸ Europejski Bank Centralny – Międzynarodowa rola euro, czerwiec 2018 r.
<https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/ire/ecb.ire201806.en.pdf>

Wykres 1: Struktura światowych rezerw walutowych

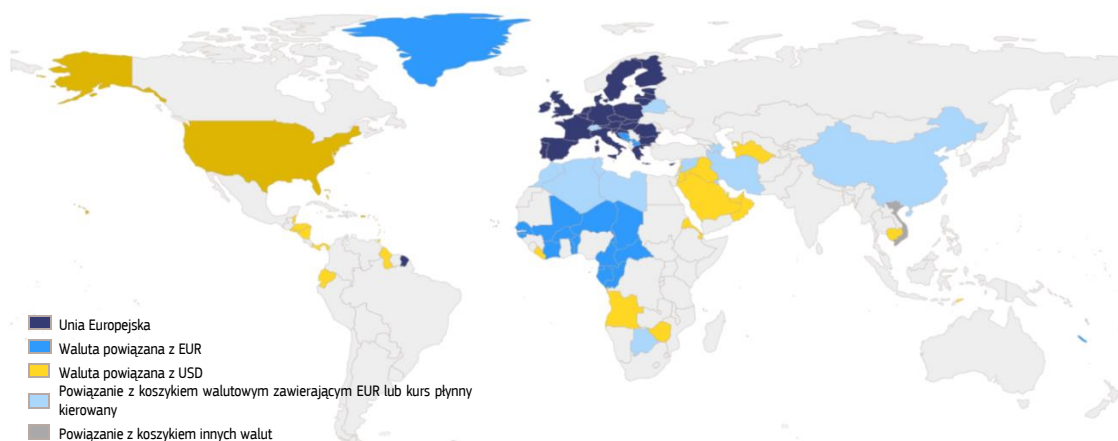
Źródło: Obliczenia Komisji w oparciu o dane MFW

Wykres 2: Struktura walutowa płatności globalnych

Źródło: SWIFT

Wykres 3: Kraje posługujące się euro lub walutą powiązaną z euro

Źródło: Dane MFW i EBC.

W następstwie kryzysu Europa podjęła zdecydowane działania mające sprawić, by euro w coraz większym stopniu służyło ochronie gospodarki i wzmocnieniu pozycji gospodarczej. W oparciu o wizję przedstawioną w [sprawozdaniu pięciu przewodniczących](#)⁹ z czerwca 2015 r. i rozwiniętą w dokumentach otwierających debatę w sprawie [pogłębienia unii gospodarczej i walutowej](#)¹⁰ oraz w sprawie [przyszłości finansów publicznych UE](#)¹¹ opublikowanych wiosną 2017 r. Komisja przedstawiła plan działania na rzecz pogłębienia unii gospodarczej i walutowej¹². Wzmocnienie roli euro jako waluty międzynarodowej jest nie tylko logiczną kontynuacją tego planu ogólnego opracowanego w trakcie czterech ostatnich lat, lecz wyznacza również nową granicę w ramach tego planu. Nie jest to nowa kwestia: międzynarodowa rola euro była przedmiotem dyskusji od samego początku, dopiero obecnie nastąpił jednak odpowiedni moment, żeby zrealizować to zamierzenie.

Pogłębienie unii gospodarczej i walutowej w Europie daje możliwości dalszego wzmocnienia roli euro jako waluty międzynarodowej oraz rozwinięcia jego pełnego potencjału, dzięki czemu jego pozycja będzie odzwierciedlała wagę polityczną, gospodarczą i finansową strefy euro. Popularność danej waluty wśród obywateli, przedsiębiorców czy rynków ciągle się zmienia, a na jej wybór ma wpływ wiele czynników, m.in. względy historyczne, polityczne czy dotyczące płynności. Międzynarodowa rola poszczególnych walut zmieniła się na przestrzeni ostatnich stuleci, a dolar amerykański stał się główną walutą na świecie dopiero po II wojnie światowej, za sprawą siły gospodarczej Stanów Zjednoczonych, rozwiniętego systemu finansowego i stabilności tego kraju.

Najnowsze trendy światowe, pojawienie się nowych potęg gospodarczych oraz rozwój nowych technologii sprzyjają potencjalnemu przejściu na bardziej zróżnicowany i wielobiegunowy system kilku globalnych walut. Na przykład chiński yuan renminbi nie jest jeszcze walutą międzynarodową, która może podważyć pozycję dolara czy choćby euro, jego wykorzystanie na rynkach międzynarodowych jest jednak ważnym elementem programu reform Chin. Towarzyszy temu coraz większa zdolność chińskich importerów i eksporterów do dokonywania i przyjmowania płatności w ich własnej walucie. Jednocześnie niedawne jednostronne działania eksterytorialne podejmowane przez jurysdykcje państw trzecich, takie jak ponowne nałożenie sankcji na Iran¹³, a także niedawne wyzwania dla międzynarodowego opartego na zasadach ładu i handlu, są sygnałem alarmowym, jeśli chodzi o suwerenność gospodarczą i monetarną Europy.

⁹ https://ec.europa.eu/commission/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_en

¹⁰ https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-deepening-economic-and-monetary-union_pl

¹¹ https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_pl

¹² https://ec.europa.eu/commission/publications/completing-europes-economic-and-monetary-union-factsheets_en

¹³ W dniu 8 maja 2018 r. Stany Zjednoczone postanowiły wycofać się ze Wspólnego kompleksowego planu działania i jednostronnie przywrócić wszystkie uprzednio zniesione sankcje wobec Iranu, które weszły w życie dwuetapowo: w dniu 7 sierpnia i 5 listopada. Unia Europejska potwierdziła swoje zaangażowanie na rzecz porozumienia jądrowego i podjęła szereg działań mających na celu utrzymanie powiązań gospodarczych z Iranem, m.in. uruchomiła status blokujący, który ma złagodzić eksterytorialny wpływ amerykańskich sankcji na unijne przedsiębiorstwa.

2. ARGUMENTY PRZEMAWIAJĄCE ZA ZWIĘKSZENIEM ROLI EURO JAKO WALUTY MIĘDZYNARODOWEJ

Wzmocnienie międzynarodowej roli euro powinno być pomyślane jako część szerszego zaangażowania Europy na rzecz otwartej, wielostronnej i opartej na zasadach gospodarki światowej. Przyczyniłoby się to do zwiększenia odporności międzynarodowego systemu finansowego, zapewniając podmiotom gospodarczym na całym świecie dodatkowy wybór, a także sprawiłoby, że gospodarka międzynarodowa byłaby mniej podatna na wstrząsy związane z silną zależnością wielu sektorów od jednej waluty.

Jednocześnie mogłoby przynieść wymierne korzyści w Europie: umożliwiłoby Unii Europejskiej lepszą ochronę obywateli i przedsiębiorstw, promowanie jej wartości oraz żywotnego interesu, by podstawą globalnych stosunków był oparty na zasadach multilateralizm. Euro powinno w szczególności w dalszym ciągu ułatwiać prowadzenie i ekspansję odpowiedzialnej europejskiej polityki handlowej, umożliwiając europejskim przedsiębiorstwom prowadzenie handlu bez zakłóceń na całym świecie, z korzyścią dla europejskiej gospodarki, i jednocześnie zabezpieczając europejski model społeczny i regulacyjny na kontynencie.

Ostateczną decyzję co do wyboru waluty podejmują uczestnicy rynku. Istnieją uzasadnione powody, dla których podmioty gospodarcze mogą być zainteresowane inwestowaniem w różne waluty i zabezpieczaniem się w różnych walutach. Nie chodzi tu o to, aby ingerować w wolność handlową ani ograniczać wybór uczestnikom rynku, lecz raczej o to, by go rozszerzyć przez zagwarantowanie, że euro będzie stanowiło silną i niezawodną pod każdym względem alternatywę.

RAMKA 1: Korzyści szerszego posługiwania się euro w obrocie międzynarodowym

Posługiwanie się euro na szerszą skalę w obrocie międzynarodowym może przynieść różnorakie korzyści:

- **niższe koszty i mniejsze ryzyko związane z handlem międzynarodowym dla europejskich przedsiębiorstw.** Rozliczanie transakcji handlowych w euro, a nie w walucie obcej wyeliminuje ryzyko walutowe i inne związane z tym koszty, w szczególności w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw w Europie;
- **dodatkowy wybór dla podmiotów gospodarczych na całym świecie;**
- **niższe stopy procentowe płacone przez europejskie gospodarstwa domowe, przedsiębiorstwa i państwa członkowskie.** Bardziej atrakcyjne euro jako bezpieczny środek tezauryzacji pozwala obniżyć stopę procentową (lub stopę zwrotu) żadaną przez inwestorów;
- **bardziej niezawodny dostęp europejskich przedsiębiorstw i rządów do finansowania,** nawet w okresach zewnętrznej niestabilności finansowej, jako że europejskie rynki finansowe stałyby się głębsze, bardziej płynne i lepiej zintegrowane;
- **większa autonomia europejskich konsumentów i przedsiębiorstw** umożliwiającą im płacenie lub otrzymywanie płatności z tytułu międzynarodowych transakcji handlowych oraz pozyskiwanie finansowania przy ograniczonej ekspozycji na działania prawne podejmowane przez jurysdykcje państw trzecich, takie jak sankcje eksterytorialne;

- **większa odporność międzynarodowego systemu finansowego oraz międzynarodowej gospodarki na kryzysy walutowe.**

Korzyści wynikające z szerszego wykorzystania danej waluty w obrocie międzynarodowym wiążą się ze zwiększonymi zobowiązaniami w skali globalnej, zgodnie z uprawnieniami poszczególnych banków centralnych. Korzyści płynące z większej międzynarodowej roli euro przeważają wprawdzie nad możliwymi wyzwaniami, jej konsekwencje wymagałyby jednak starannego wyważenia, na przykład w odniesieniu do bilansu płatniczego strefy euro w stosunku do zagranicy.

Nadal istnieje kilka czynników, które utrudniają szersze wykorzystanie euro w obiegu międzynarodowym i mają wpływ na suwerenność finansową Europy:

- **w wyniku wprowadzenia systemu z Bretton Woods po II wojnie światowej dolar amerykański stał się globalną międzynarodową walutą rezerwową,** zastępując funta szterlinga jako główną walutę na świecie. Jednocześnie stał się również standardową walutą handlu towarami i dominującą walutą transakcji na instrumentach pochodnych¹⁴. Kiedy dana waluta staje się obowiązującym standardem, efekty sieciowe sprawiają, że staje się ona jeszcze bardziej atrakcyjna, ponieważ jej szersze zastosowanie umożliwia prowadzenie bardziej skomplikowanych operacji na rynku finansowym w warunkach większej płynności¹⁵. Utrudnia to pojawianie się alternatywnych walut rezerwowych.
- **Koszt wykorzystania dolara amerykańskiego w niektórych transakcjach jest niższy niż koszt stosowania euro,** co częściowo wynika z roli dolara amerykańskiego jako obowiązującego standardu. Dzięki większej płynności dolara koszty wielu operacji na rynkach pieniężnych¹⁶ można obniżyć dzięki stosowaniu dolara jako waluty transakcji zamiast rozliczać transakcje bezpośrednio w euro.
- **Euro jest walutą o wiele młodszą od dolara i leżącą u jej podstaw struktury wymagają dalszej rozbudowy i ukończenia.** Konieczne są dalsze działania w celu dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej, na której opiera się wspólna waluta.
- **Niektóre z najważniejszych infrastruktur globalnego rynku finansowego skupiają się głównie na innych walutach lub znajdują się poza strefą euro i Unią.** Międzynarodowy system finansowy i międzynarodowe rynki finansowe w dużej mierze i w coraz większym stopniu opierają się na łączonych platformach obrotu, rozliczania i rozrachunku płatności. Niektóre z tych platform znajdują się poza strefą euro lub – ze względów historycznych i związanych z płynnością – są obsługiwane przez przedsiębiorstwa spoza Europy, a tym samym potencjalnie bardziej podatne na wpływ państw trzecich.

Istnieje szereg rozwiązań politycznych, które mogłyby poprawić atrakcyjność euro, zwiększyć udział płatności dokonywanych w euro w strategicznych sektorach oraz

¹⁴ Instrumenty finansowe, których wartość zależy od wartości innych zmiennych bazowych.

¹⁵ Większe możliwości dokonywania transakcji ze względu na większy rynek.

¹⁶ Rynek, na którym prowadzony jest obrót instrumentami finansowymi o wysokiej płynności i bardzo krótkim terminie zapadalności.

wzmocnić europejską suwerenność gospodarczą i finansową zarówno w samej Unii, jak i poza jej granicami. Najważniejsze z nich przedstawiono poniżej.

3. DOKOŃCZENIE BUDOWY EUROPEJSKIEJ UNII GOSPODARCZEJ I WALUTOWEJ JAKO PODSTAWY SILNEJ MIĘDZYNARODOWEJ ROLI EURO

Waluty międzynarodowe muszą mieć oparcie w dużych, stabilnych i sprawnie działających gospodarkach i systemach finansowych, atrakcyjnych dla międzynarodowych użytkowników i inwestorów. O ile o międzynarodowej roli euro decydują przede wszystkim siły rynkowe, o tyle dla jego wiarygodności zasadnicze znaczenie ma solidna krajowa polityka budżetowa i strategie na rzecz wzrostu gospodarczego, zdrowy sektor finansowy i poszanowanie ram gospodarczych i budżetowych UE, które to elementy stanowią podstawy wspólnej waluty europejskiej.

Stworzenie jeszcze bardziej stabilnych i odpornych ram gospodarczych i finansowych może przyczynić się do podniesienia atrakcyjności euro w skali światowej. Europa mogłaby zwiększyć rolę euro jako waluty międzynarodowej przez uczynienie jej jeszcze bardziej przydatnym środkiem płatności handlowych i wiarygodną walutą inwestycyjną. **Oznacza to przede wszystkim konieczność dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej, unii bankowej i unii rynków kapitałowych, aby zapewnić trwały wzrost i zwiększyć odporność na niekorzystne wstrząsy.** W szczególności kompletna unia bankowa¹⁷ zapewniłaby silniejsze i lepiej nadzorowane banki, a tym samym jeszcze bardziej odporny sektor bankowy w Europie i wzrost zaufania do sektora finansowego UE i wspólnej waluty. Pogłębiona unia rynków kapitałowych¹⁸ zapewniłaby bardziej zdywersyfikowane i płynne rynki finansowe oraz zwiększyłaby udział sektora prywatnego w podziale ryzyka. To z kolei pozwoliłoby pozyskać kapitał i skierować go do większej liczby przedsiębiorstw, w tym do małych i średnich przedsiębiorstw, oraz do projektów infrastrukturalnych. Głębsze i bardziej zintegrowane rynki kapitałowe zapewnią przedsiębiorstwom większy wybór finansowania po niższych kosztach, a oszczędzającym i inwestorom – nowe możliwości. Wzmocnią też odporność systemu finansowego, zwiększając w ten sposób atrakcyjność euro. Pozwoli to również skutecznie zapobiegać stosowaniu euro w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i skutecznie ścigać takie przypadki.

Komisja przedstawiła współprawodawcom szereg kluczowych wniosków mających na celu dokończenie budowy unii bankowej i stworzenie unii rynków kapitałowych, które nie zostały jeszcze przyjęte. W szczególności zakończenie prac nad mechanizmem ochronnym na potrzeby jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (aby móc stawić czoła nawet dużym kryzysom bankowym) i nad europejskim systemem gwarantowania depozytów (w celu zapewnienia bardziej niezawodnych i jednolitych rozwiązań w zakresie ich gwarantowania) wzmocniłoby stabilność finansową dzięki dalszemu zmniejszaniu ekspozycji banków na rządy krajowe, natomiast proponowany przez Komisję pakiet bankowy oraz pakiet dotyczący kredytów zagrożonych jeszcze bardziej ograniczyłyby ryzyko w sektorze bankowym.

¹⁷ Trzecie sprawozdanie z postępów w zmniejszaniu wolumenu kredytów zagrożonych i dalszym ograniczaniu ryzyka w unii bankowej – COM (2018) 766 final z dnia 28 listopada 2018 r.

¹⁸ COM(2018) 767 final z dnia 28 listopada 2018 r.

Zwiększenie dostępnej puli denominowanych w euro aktywów o wysokim ratingu kredytowym przyczynia się do rozwoju europejskiego sektora finansowego i zwiększa globalne znaczenie unijnych regulacji finansowych oraz systemów płatności. Wniosek Komisji¹⁹ w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi, które byłyby emitowane przez sektor prywatny, wskazuje jedną z możliwości zwiększenia dostępnej puli denominowanych w euro aktywów o wysokim ratingu kredytowym oraz wysokim poziomie atrakcyjności dla inwestorów międzynarodowych. Takie aktywa zwiększyłyby w dalszym stopniu płynność euro, co ma niebagatelne znaczenie, jako że pod tym względem euro ustępuje dolarowi na rynkach światowych.

W związku z przygotowaniem kolejnych unijnych wieloletnich ram finansowych²⁰ Komisja przedstawiła wnioski mające na celu dalszą poprawę wyników i odporności gospodarek strefy euro za pomocą specjalnych instrumentów budżetowych, a także wnioski mające wspierać państwa spoza tej strefy, które chcą do niej dołączyć. Proponowany Europejski Instrument Stabilizacji Inwestycji²¹ umożliwiłby lepszą amortyzację dużych wstrząsów asymetrycznych w strefie euro, co z kolei zwiększyłoby zaufanie inwestorów do tej waluty. Jednocześnie **Program wspierania reform²²** powinien usprawnić wdrażanie reform strukturalnych, które mają kluczowe znaczenie dla zwiększenia spójności i konkurencyjności, podniesienia wydajności oraz wzmocnienia odporności struktur gospodarczych i społecznych w państwach członkowskich. Program ten obejmuje **Instrument Wsparcia Konwergencji**, który ma pomóc państwom członkowskim spoza strefy euro w przygotowaniach do przyjęcia euro.

Większa rola międzynarodowa zakłada również odpowiednią zdolność instytucjonalną oraz bardziej jednolitą reprezentację, co wymaga koordynowania stanowisk i przemawiania jednym głosem. Biorąc za punkt wyjścia rolę, jaką odgrywa już Europejski Bank Centralny, Eurogrupa i Komisja, która została określona w Traktatach UE, w szeregu swoich wniosków Komisja zaproponowała dalsze kroki w tym kierunku. W grudniu 2017 r. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu Walutowego, zapisanego w ramach prawnych Unii i opartego na ugruntowanej strukturze i zasadach zarządzania Europejskiego Mechanizmu Stabilności. Co więcej wniosek Komisji²³ dotyczący poprawy zewnętrznej reprezentacji strefy euro w międzynarodowych organizacjach finansowych ma wzmocnić pozycję strefy euro na arenie międzynarodowej i zagwarantować, że jej stanowisko będzie jasno komunikowane na świecie. Dzięki połączeniu istniejących funkcji na szczeblu UE oraz ściśle powiązanych instrumentów politycznych stanowisko Europejskiego Ministra Gospodarki i Finansów pomogłoby stworzyć nowe efekty synergii i tym samym poprawić z czasem ogólną spójność i skuteczność unijnej polityki gospodarczej, w tym zdolność do przemawiania jednym głosem w kwestiach związanych z euro.

¹⁹ COM(2018) 339 final z dnia 24 maja 2018 r.

²⁰ COM(2018) 322 final z dnia 2 maja 2018 r.

²¹ COM(2018) 387 final z dnia 31 maja 2018 r.

²² COM(2018) 391 final z dnia 31 maja 2018 r.

²³ COM(2015) 602 final z dnia 21 października 2015 r.

4. DALSZE INICJATYWY MAJĄCE NA CELU ROZWÓJ EURO JAKO MIĘDZYNARODOWEJ WALUTY

W niniejszym komunikacie przedstawiono również inicjatywy na rzecz zwiększenia międzynarodowej roli euro w trzech różnych wymiarach: w europejskim sektorze finansowym (w celu zapewnienia głębokich i kompletnych rynków finansowych, na których prowadzone są transakcje denominowane w euro), w międzynarodowym sektorze finansowym (gdzie większa rola euro przyczyniłaby się do poprawy globalnej stabilności finansowej) oraz w kluczowych sektorach strategicznych, w których można by w większym stopniu zwiększyć rolę euro (np. w sektorze energetycznym, towarowym czy produkcji statków powietrznych).

4.1. Dodatkowe środki mające na celu wspieranie głębokiego europejskiego sektora finansowego

Dzięki większej atrakcyjności euro będzie ono częściej wykorzystywane, co z kolei sprawi, że waluta ta stanie się jeszcze bardziej atrakcyjna. Może to wywołać pozytywne sprzężenie zwrotne.

Dodatkowe i bardziej ukierunkowane środki w ramach unii bankowej i unii rynków kapitałowych wspierają suwerenność finansową strefy euro. Rynki finansowe i infrastruktura w strefie euro pełnią centralną rolę w oferowaniu możliwości wzmocnienia międzynarodowej roli euro, zapewniają bowiem niezawodne i stabilne usługi finansowe oraz możliwości zawierania transakcji. Skala i niezależność usług denominowanych w euro zależy od tego, czy uczestnicy rynku uważają te usługi za efektywne kosztowo, proste i bezpieczne z perspektywy prowadzenia międzynarodowej działalności gospodarczej i przechowywania zgromadzonych rezerw w tej walucie. W związku z tym środki, które zwiększają stabilność i płynność oraz rozszerzają zakres usług finansowych denominowanych w euro, wzmacniają międzynarodową rolę tej waluty. W kontekście starań zmierzających do wzmocnienia pozycji euro UE powinna ponadto rozwijać swoje przepisy w dziedzinach takich jak walka z praniem pieniędzy²⁴ i finansowaniem terroryzmu²⁵. Rygorystyczny nadzór nad transakcjami finansowymi przyczynia się do poprawy globalnego bezpieczeństwa, integralności systemu finansowego oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego.

Wymienione poniżej ukierunkowane działania mogą nie tylko poprawić atrakcyjność posługiwania się euro, lecz również zwiększyć odporność strefy euro na wpływy zewnętrzne.

Po pierwsze, Komisja działa na rzecz szerszego wykorzystania euro przez zwiększenie płynności i odporności infrastruktury rynku europejskiego. Mając na uwadze nadrzędny cel, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego, w rozporządzeniu w sprawie infrastruktury rynku europejskiego²⁶ wprowadzono obowiązek rozliczania²⁷ przez uczestników rynku określonych umów finansowych za pomocą specjalnej infrastruktury rynkowej²⁸ (dotyczy to np. umów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, takich jak instrumenty pochodne

²⁴ COM(2018) 645 final z dnia 12 września 2018 r.

²⁵ COM(2018) 640 final z dnia 12 września 2018 r.

²⁶ Rozporządzenie (UE) nr 2012/648, Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

²⁷ Dopasowywanie zleceń kupna i sprzedaży.

²⁸ Kontrahenci centralni (CCP).

zapewniające ubezpieczenie od zmian stóp procentowych). Rozwiązanie to zapewniło przede wszystkim płynne rynki usług rozliczeniowych dla produktów denominowanych w euro, do których to rynków mają dostęp wszyscy kontrahenci. Dobrze rozwinięta infrastruktura rynku w zakresie rozliczania transakcji zapewnia jego uczestnikom gotowe i skuteczne zabezpieczenie przed przyszłymi zmianami stóp procentowych lub kursów wymiany walut w ramach przeprowadzanych transakcji handlowych. Szeroka dostępność takich rynków instrumentów denominowanych w euro będzie zatem wspierać atrakcyjność strefy euro dla tego typu transakcji. **Z zastrzeżeniem procedury określania przewidzianej w wyżej wymienionym rozporządzeniu oraz z zastrzeżeniem warunków w nim określonych, w celu promowania płynnych i efektywnych rozwiązań w zakresie rozliczania centralnego Komisja mogłaby rozszerzyć zakres instrumentów pochodnych objętych obowiązkiem rozliczania.** Ponadto Komisja mogłaby rozważyć rozszerzenie zakresu wykorzystania usług rozliczeniowych na szerszy krąg kontrahentów.

Po drugie, Komisja dąży do dalszej poprawy efektywności rynków finansowych strefy euro przez zapewnienie wiarygodnych ram na potrzeby opracowania pełnego zakresu wiarygodnych wskaźników referencyjnych stóp procentowych²⁹. W wielu umowach i produktach finansowych uczestnicy rynku wykorzystują jako punkt odniesienia wskaźniki referencyjne stóp procentowych. Unijne rozporządzenie dotyczące wskaźników referencyjnych³⁰ wymaga, aby wskaźniki finansowe stosowane w UE i w strefie euro były bardziej przejrzyste i wiarygodne. **Pełne wdrożenie tego rozporządzenia powinno zatem przyczynić się do zwiększenia atrakcyjności obrotu instrumentami denominowanymi w euro oraz cen takich instrumentów³¹.** Komisja ułatwi dalszą koordynację i współpracę poszczególnych segmentów rynku, z uwzględnieniem administratorów wskaźników referencyjnych, banków przekazujących dane, właściwych organów krajowych oraz Europejskiego Banku Centralnego.

Po trzecie, Komisja popiera wprowadzenie w UE w pełni zintegrowanego systemu płatności natychmiastowych, aby ograniczyć ryzyko i podatność na zagrożenia w systemach płatności detalicznych oraz zwiększyć autonomię istniejących rozwiązań płatniczych. W przypadku transgranicznych płatności kartą i płatności online obywatele UE korzystają z usług niewielkiej liczby globalnych usługodawców. Ponieważ nawet płatności wewnątrzunijne często rozliczane są poza UE, zakłócenia z przyczyn technicznych, gospodarczych i prawnych, które mogą pochodzić spoza UE, niepotrzebnie narażają system płatności detalicznych na zagrożenia. Ponadto zdominowanie rynku przez kilka międzynarodowych systemów kart płatniczych budzi wątpliwości z punktu widzenia zarządzania, znacznie ogranicza bowiem wpływ europejskich dostawców usług płatniczych na rozwój sytuacji na dużej części rynku płatności detalicznych. Ogólnounijne rozwiązanie w zakresie transgranicznych płatności natychmiastowych uzupełniłoby istniejące systemy kart płatniczych i zmniejszyłoby ryzyko zakłóceń zewnętrznych, poprawiając efektywność i autonomię UE.

²⁹ Stopy referencyjne są podawane w wielu umowach finansowych, na przykład w umowach indeksowanych do zmiennych stóp oprocentowania, w celu określenia wartości pozycji bilansowych oraz cen instrumentów pochodnych takich jak kontrakty terminowe typu forward, opcje i swapy.

³⁰ Rozporządzenie (UE) 2016/1011, Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1.

³¹ Ma to zastosowanie w szczególności do rynków pieniężnych, czyli rynków, na których prowadzony jest obrót instrumentami finansowymi o wysokiej płynności i bardzo krótkim terminie zapadalności. Uczestnicy rynku korzystają z rynku pieniężnego w celu zaciągania i udzielania pożyczek w perspektywie krótkoterminowej, tj. do jednego roku.

Wprowadzenie płatności natychmiastowych w euro umożliwia również rozwój nowych wydajnych rozwiązań w zakresie płatności detalicznych na potrzeby transakcji transgranicznych, co może przynieść korzyści obywatelom Unii, przedsiębiorstwom i bankom. Dzięki uruchomieniu w listopadzie 2017 r. mechanizmu polecenia przelewu natychmiastowego w ramach jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA Instant Credit Transfer) wprowadzono już ogólnounijne normy dotyczące płatności natychmiastowych w euro. W listopadzie 2018 r. Europejski Bank Centralny uruchomił usługę natychmiastowego rozrachunku płatności w systemie TARGET (TIPS), ułatwiając transgraniczne płatności natychmiastowe w UE. **Komisja zbada możliwości ułatwienia transgranicznego stosowania rozwiązań płatniczych opracowanych w poszczególnych państwach członkowskich. Będzie w dalszym ciągu wspierać prace Rady ds. Płatności Detalicznych w Euro (pod auspicjami Europejskiego Banku Centralnego), aby zapewnić interoperacyjność istniejących rozwiązań w zakresie płatności natychmiastowych. Komisja będzie również współpracować z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia klientom szeroko dostępnych usług płatności natychmiastowych, w tym w odniesieniu do płatności transgranicznych. Komisja podsumuje osiągnięte postępy przy okazji przeglądu dyrektywy w sprawie rachunków płatniczych, który zaplanowano na 2019 r.**

Po czwarte, Komisja zbada możliwość dalszego rozwoju roli euro na rynkach walutowych. Zawieranie transakcji na rynku walutowym odbywa się za pośrednictwem tzw. par walutowych, np. euro i dolara czy też euro i jena japońskiego. Obecnie wszystkie najbardziej płynne pary walutowe obejmują dolara amerykańskiego (dotyczy to również pary euro/dolar amerykański, która jest najbardziej płynna). Transakcje obejmujące euro i waluty inne niż dolar rozliczane są zazwyczaj za pośrednictwem dolara amerykańskiego (triangulacja). Jedną z przyczyn tego stanu rzeczy jest fakt, że dolar amerykański jest powszechnie stosowany jako światowa waluta rezerwowa, mająca oparcie w wysoko rozwiniętym i płynnym rynku obligacji skarbowych. Warto przeanalizować przyczyny tej sytuacji oraz to, czy można poprawić płynność rynkową poszczególnych par walutowych obejmujących euro i waluty inne niż dolar amerykański. Ponadto kluczową rolę na rynkach walutowych odgrywają duzi animatorzy rynku³², banki należące do strefy euro mogłyby więc zwiększyć swój udział w działaniach animujących rynek. **Komisja przeprowadzi ukierunkowane konsultacje z podmiotami rynku finansowego w celu zidentyfikowania potencjalnych przeszkód dla zwiększenia roli euro na rynku walutowym oraz określenia potencjalnych zachęt w tym zakresie.**

4.2. Inicjatywy związane z międzynarodowym sektorem finansowym

Można stopniowo zwiększać międzynarodową rolę, jaką euro odgrywa w ochronie globalnej stabilności finansowej. Współpraca między bankami centralnymi na rzecz zabezpieczenia stabilności finansowej pomaga zapewnić, by europejskie przedsiębiorstwa mogły zawierać transakcje na całym świecie. Po kryzysie finansowym, zgodnie z nadanymi uprawnieniami, Europejski Bank Centralny wraz ze swoimi partnerami zaangażował się w działania na rzecz zapewnienia stabilności finansowej i uniknięcia zakłóceń w gospodarce światowej, m.in. zawarł umowy dotyczące linii

³² Przedsiębiorstwo zawsze gotowe do zakupu lub sprzedaży składnika aktywów finansowych po publicznie notowanej cenie w perspektywie długoterminowej.

swapowych³³ stanowiących mechanizm ochrony płynności walutowej na wypadek pogorszenia się sytuacji na rynku, Praktyka ta jest korzystna dla transakcji prowadzonych przez przedsiębiorstwa europejskie na świecie.

Aby dawać dobry przykład, należy zachęcać europejskie organy i mechanizmy do zwiększania udziału długu denominowanego w euro. Podmioty na szczeblu europejskim od wielu lat emitują dług, głównie w euro, choć również w walutach obcych, głównie po to, aby zapewnić finansowanie projektów (Grupa Europejskiego Banku Inwestycyjnego) lub pomoc finansową państwom członkowskim (Europejski Instrument Stabilności Finansowej, Europejski Mechanizm Stabilności). Dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez podmioty na szczeblu europejskim przyciągają inwestorów z całego świata, również w czasie kryzysu, i zwiększyły wolumen wysokiej jakości aktywów denominowanych w euro.

Europa mogłaby w dalszym stopniu rozszerzać swoją dyplomację gospodarczą w drodze współpracy z partnerami na świecie, aby propagować wykorzystanie euro do dokonywania płatności i jako waluty rezerwowej. Europa jest podmiotem o dużym znaczeniu geopolitycznym, który wywiera wpływ gospodarczy na świecie³⁴. Podejmowanie działań dyplomatycznych wobec partnerów międzynarodowych w celu zachęcania ich do korzystania z euro oraz wzmocnienia pozycji Europy jako podmiotu współkształtującego rozwój globalnej architektury finansowej przyczyniłoby się do zwiększenia międzynarodowej roli euro.

Komisja wraz z państwami członkowskimi i właściwymi organami UE będzie współpracować z partnerami na świecie w celu zwiększenia wykorzystania euro. Można rozważyć wizyty handlowe na wysokim szczeblu, w trakcie których zwracano by uwagę delegacji handlowych na znaczenie euro na świecie. Ze względu na fakt, że niedawne zmiany w gospodarkach rynków wschodzących mogą sprzyjać chęci dywersyfikacji pod względem ekspozycji dłużnej denominowanej w walutach obcych, niektóre z tych działań mogą koncentrować się na zwiększeniu emisji długu zagranicznego denominowanego w euro.

We wrześniu 2017 r. przyjęto Plan inwestycji zewnętrznych³⁵, który miał za zadanie uruchomić inwestycje w krajach partnerskich w Afryce i państwach objętych europejską polityką sąsiedztwa, m.in. dzięki zapewnieniu pomocy technicznej organom publicznym i przedsiębiorstwom. Wsparcie techniczne mogłoby zostać wykorzystane do poprawy dostępu krajów rozwijających się do systemu płatności w euro, na przykład w celu zapewnienia zgodności z prawodawstwem UE dotyczącym przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz ułatwienia powiązań handlowych.

³³ Linia swapowa na parze walutowej to umowa o wzajemnej wymianie walut między dwoma bankami centralnymi. Dzięki zapewnieniu płynności w walucie obcej nawet w niekorzystnych okolicznościach linie swapowe zwiększają bezpieczeństwo prowadzenia interesów z innymi częściami świata. W 2011 r. EBC wraz z bankami centralnymi Zjednoczonego Królestwa, Kanady, Japonii, Stanów Zjednoczonych i Szwajcarii stworzyły sieć linii swapowych, które umożliwiają im wzajemne zasilanie się w waluty. W 2013 r. EBC zawarł umowę dotyczącą swapów walutowych z Chinami.

³⁴ Np. Unia Europejska i jej państwa członkowskie pozostają największym na świecie darczyńcą w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej – w 2017 r. przekazały kwotę w wysokości 75,7 mld EUR. Oczekuje się, że Plan inwestycji zewnętrznych, w ramach którego UE wyasygnowała 4,1 mld EUR, pozwoli wygenerować inwestycje o wartości ponad 44 mld EUR. Jeżeli wnioski legislacyjne Komisji zostaną przyjęte, w kolejnym okresie programowania UE mogłaby zapewnić krajom trzecim wsparcie finansowe na łączną kwotę 123 mld EUR.

³⁵ https://ec.europa.eu/commission/eu-external-investment-plan/what-eus-external-investment-plan_en

4.3. Dalsze działania mające na celu zwiększenie wykorzystania euro w kluczowych sektorach strategicznych: energetycznym, towarowym i transportowym

Znaczna część płatności międzynarodowych dokonywana jest wprawdzie w euro, nadal istnieje jednak możliwość zwiększenia wykorzystania euro w kluczowych sektorach strategicznych. Europejskie przedsiębiorstwa, nawet te będące dużymi nabywcami lub producentami, nadal rozliczają się w dolarach amerykańskich na kluczowych rynkach strategicznych, często również między sobą. Naraża to je na ryzyko walutowe i ryzyko polityczne, takie jak sankcje międzynarodowe, które mają bezpośredni wpływ na transakcje denominowane w dolarach.

Jeśli chodzi o sektor energetyczny, w przypadku ponad 80 % energii importowanej do Europy ceny ustalane są w dolarach amerykańskich i w tej walucie dokonywane są też płatności, mimo że dostawy pochodzą głównie z Rosji, Bliskiego Wschodu i Afryki, a UE jest największym na świecie importerem energii. W ciągu ostatnich 5 lat koszty importu energii do UE wynosiły średnio 300 mld EUR rocznie. Ponad 93 % wolumenu obrotu w tym sektorze stanowi ropa naftowa, a obecnie wszystkie umowy dotyczące tego surowca są denominowane w dolarach. W dolarach rozlicza się około 70 % dostaw gazu ziemnego importowanego do UE. Natomiast umowy na dostawy gazu będące przedmiotem obrotu na unijnych giełdach gazu są denominowane w euro.

Sytuacja przedstawia się podobnie w przypadku surowców (metali i minerałów) oraz rynków towarów żywnościowych. Europa zużywa około 10 % światowych surowców i jest jednym z głównych ich importerów. Jednak obrót większością surowców na giełdach światowych dokonywany jest w dolarach amerykańskich. Dotyczy to również w wysokim stopniu znormalizowanych rynków towarów żywnościowych, takich jak zboża, rośliny oleiste i cukier. Europa jest ważnym eksporterem pszenicy zwyczajnej, cukru i oliwy z oliwek, ale również w przypadku tych towarów stosowanie euro ogranicza się głównie do handlu wewnątrzunijnego.

Co się tyczy sektora transportowego, niedawne badanie³⁶ pokazało na przykład, że niemal wszystkie faktury w przemyśle produkcji statków powietrznych wystawiane są w dolarach amerykańskich, nawet w strefie euro. Ponad połowa przychodów przedsiębiorstwa Airbus jest denominowana w dolarach amerykańskich, przy czym około 60 % tej ekspozycji na ryzyko walutowe jest „zabezpieczone w sposób naturalny”³⁷ przez koszty denominowane w dolarach amerykańskich. Pozostała część kosztów ponoszona jest głównie w euro.

Istnieje kilka czynników, które pozwalają wytłumaczyć marginalne wykorzystanie euro w kluczowych sektorach. Są to m.in. zaszczości historyczne, efekty sieciowe oraz względy związane z płynnością. Nie ma np. wskaźników referencyjnych denominowanych w euro w przypadku międzynarodowego handlu ropą naftową

³⁶ Badanie JRC: <http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC96913/lbna27754enn.pdf>

³⁷ Naturalne zabezpieczenie polega na ograniczaniu przez instytucje, które są narażone na duże wahania kursów walut, ryzyka z tego tytułu przez wykorzystanie zwyczajowych procedur operacyjnych. Dany podmiot może np. uzyskiwać dochody w innym kraju i innej walucie, a jednocześnie ponosić koszty w tej samej walucie.

i towarami³⁸. Rynki towarowe zostały zdominowane przez dolara amerykańskiego ze względu na fakt, że giełdy towarowe w Chicago i Nowym Jorku powstały wcześniej. W przypadku produkcji statków powietrznych ceny paliw notowane w dolarach mają wpływ na walutę, jaka jest używana w całym łańcuchu wartości. Ponadto rynek statków powietrznych, obejmujący też ubezpieczenia i obsługę techniczną, ma charakter globalny i nie pozwala na regionalne zróżnicowanie cen.

Komisja zamierza przedstawić w nadchodzących miesiącach kilka ukierunkowanych inicjatyw w strategicznych sektorach:

- **Komisja przyjmuje dziś zalecenie mające propagować szersze stosowanie euro w międzynarodowych umowach i transakcjach energetycznych.** Komisja zaleca stosowanie euro w przypadku umów zawieranych w ramach międzyrządowych porozumień energetycznych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Zaleca się również zwiększenie wykorzystywania euro w transakcjach związanych z energią realizowanych przez europejskich uczestników rynku i przedsiębiorstwa świadczące usługi finansowe. **Komisja rozpocznie ponadto konsultacje i zwróci się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat rynkowych możliwości szerszego stosowania transakcji denominowanych w euro w sektorze ropy naftowej, produktów rafinowanych i gazu.** W szczególności w trakcie tych konsultacji zasięgnie opinii na temat potrzeby wprowadzenia umów referencyjnych dotyczących ropy naftowej denominowanych w euro oraz wzmocnienia umów dotyczących produktów rafinowanych. Konsultacje pozwolą również poznać opinie na temat szerszego stosowania umów na dostawy gazu denominowanych w euro.
- **W sektorze surowców (metali i minerałów) i towarów żywnościowych Komisja zaangażuje się w szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu określenia sposobów zwiększenia obrotu w euro, zwłaszcza w kontekście transakcji zawieranych na giełdach znajdujących się w Europie i transakcji bezpośrednich między przedsiębiorstwami europejskimi.** Na 2020 r. zaplanowano ogólny europejski szczyt w sprawie towarów, aby kontynuować rozmowy ze wszystkimi najważniejszymi podmiotami. Ponadto Komisja będzie kontynuować zorientowaną na rynek wspólną politykę rolną, która umożliwi dalszy rozwój międzynarodowego handlu towarami rolnymi. Komisja będzie również propagować rynki terminowe i kontrakty terminowe w euro (np. dzięki działaniom informacyjnym i szkoleniom) oraz zwiększać przejrzystość rynku w odniesieniu do towarów rolnych i żywnościowych będących przedmiotem obrotu w euro³⁹.
- **Rozpoczną się również konsultacje służące przeanalizowaniu możliwych działań wspierających stosowanie euro przez producentów w sektorze transportu (powietrznego, morskiego i kolejowego).** W ramach konsultacji bardziej szczegółowo przeanalizowane zostaną powody, dla których euro nie jest

³⁸ W sektorze ropy naftowej pierwsze wskaźniki referencyjne na potrzeby rynku fizycznego zostały opracowane pod koniec lat 80. ubiegłego wieku przez największe spółki naftowe oraz agencje zgłaszające ceny. Do tego celu wykorzystano dolara amerykańskiego, co miało ułatwić globalne transakcje i porównania między poszczególnymi rodzajami tego surowca.

³⁹ Od czasu ustanowienia w 2014 r. centrów monitorowania rynku UE publikuje się coraz więcej wskaźników cen wyrażonych w euro (podczas gdy w przeszłości większość danych dostępnych dla uczestników rynku była wyrażona w dolarach amerykańskich). Działania te dodatkowo wzmocni wniosek mający zapewnić większą przejrzystość rynku, który ma zostać przyjęty w 2019 r.

wykorzystywane w wielu najważniejszych transakcjach międzynarodowych. Konsultacje pomogą też określić warunki, które umożliwiłyby promowanie euro w transakcjach z udziałem europejskich przedsiębiorstw.

Komisja będzie pracować nad tymi poszczególnymi zagadnieniami równolegle i do lata 2019 r. przedstawi sprawozdanie z postępów.

5. WNIOSEK

Bazując na planie działania dotyczącym dokończenia budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej, można w dalszym stopniu wzmocnić globalną rolę euro, dzięki czemu jego pozycja będzie w większym stopniu odzwierciedlała wagę polityczną, gospodarczą i finansową strefy euro. Pozwoli to Unii skuteczniej chronić swoich obywateli i przedsiębiorstwa oraz propagować swoje wartości i interesy. Silniejsza pozycja euro sprawi również, że gospodarka międzynarodowa będzie mniej podatna na wstrząsy związane z dominacją jednej waluty, a tym samym będzie wspierać zrównoważony, oparty na zasadach międzynarodowy ład polityczny i gospodarczy.

Komisja zaprasza przywódców UE do omówienia międzynarodowej roli euro na grudniowym szczycie Rady Europejskiej i szczycie strefy euro w ramach dyskusji na temat zakończenia budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej. Wzmocnienie międzynarodowej roli euro będzie wymagać dalszego wzmocnienia architektury unii gospodarczej i walutowej, m.in. w drodze przyjęcia wszystkich zaległych wniosków w sprawie ukończenia unii bankowej, oraz zdecydowanych postępów w zakresie unii rynków kapitałowych.

Komisja będzie ponadto kontynuować przedstawione powyżej ukierunkowane inicjatywy i zachęca wszystkie zainteresowane podmioty i strony do aktywnego udziału w tym procesie.